



מ"ת 11256/02/21 - ניזאר אבו רביעה, זאהי אבו רביעה, נזיה אבו רביעה נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 11256-02-21 מדינת ישראל נ' אבו רביעה (עציר) ואח'
מ"ת 44379-04-21 מדינת ישראל נ' אבו רביעה (עציר)
תיק חיצוני: 28617/2021

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקשים
1. ניזאר אבו רביעה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד יוסי לין
2. זאהי אבו רביעה
3. נזיה אבו רביעה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד רמי שלבי
נגד
מדינת ישראל - פמ"ד
המשיבה
ע"י ב"כ עו"ד ליאת לוי-סיגל

החלטה

1. ביום 05.02.2021 הוגש נגד המבקשים והנאשמים האחרים, כתב אישום המייחס להם, לכאורה, בצוותא חדא, עבירת רצח לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין- עבירה מיום 08.01.2021.
2. ביום 17.03.2021, בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ובהסכמת המבקשים ובאי-כוחם, הורה בית המשפט על מעצרם של המבקשים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.
3. להשלמת התמונה, יצוין, כי נאשמים 3 ו-5 נעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם במעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני, לאחר קביעת בית המשפט, כי עוצמת הראיות בעניינם נמוכה ואינה מצדיקה מעצר מאחורי סורג ובריא (ראה החלטה מפורטת מיום 06.05.2021).
4. עתה עותרים המבקשים להמיר את מעצרם מאחורי סורג ובריא בחלופת מעצר בצפון הארץ (כפר ג'ת ובאקה- אלגרביה), ולחילופין להורות על מעצרם במתכונת של פיקוח אלקטרוני.
5. **ב"כ המבקש 1** טען כי חלקו של המבקש ברצח הינו מינורי ביחס לאחרים. לשיטת הסנגור, עניינו של המבקש אינו שונה מעניינו של נאשם 3, לגביו הצהירה המאשימה, כי הראיות לכאורה מגבשות, לכל הפחות, עבירה של חבלה חמורה בכוונה מחמירה.



אשר למבקש- נטען, כי מדובר בבחור צעיר, נשוי ואב לשני ילדים קטנים, משכיל, עובר למעצרו עבד בעסק המשפחתי להספקת ריהוט ולמד במכללה למנהל, כך שיש במעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי, כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. מה גם שהכתובת המוצעת הינה בבאקה-אלגרביה כך שמדובר על מרחק גיאוגרפי רב ממקום מגורי משפחת המנוח.

4. **ב"כ המבקשים 2, 3** טען, כי כתב האישום נגד המבקשים מייחס להם שותפות כללית ולא ספציפית, שכן אין בידי המשיבה ראיות לכאורה בנוגע למה חלקו של כל אחד מהמעורבים באירוע הרצח.

עוד נטען, שעניינם של המבקשים אינו שונה מעניינו של נאשם 3, לגביו הצהירה המאשימה כי הראיות לכאורה לחובתו מגבשות, לכל הפחות, עבירה של חבלה בכוונה מחמירה.

אשר למבקשים- נטען, כי מדובר בצעירים נעדרים עבר פלילי, נורמטיביים. המבקש 2 עובר למעצרו עבד כמכונאי רכב והמבקש 3 עובר למעצרו עבד כנהג אוטובוס ציבורי. מה גם, הכתובת המוצעת בכפר ג'ת רחוקה מרחק גיאוגרפי רב ממקום מגורי משפחת המנוח ומרוחקת מהדרום. עוד נטען, כי אין כל כוונה מצד משפחת המבקשים להסלים את המצב.

5. **ב"כ המשיבה**, מנגד, עתרה לדחות את הבקשות לעיון חוזר ולהותיר את החלטת בית המשפט בדבר מעצרו של המבקשים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם על כנה.

נטען, כי כתב האישום מייחס למבקשים את רצח המנוח בצוותא חדא ואין ל"דרג" נאשם כזה או אחר לפי מעשיו, שכן כל אחד מהם תרם תרומה כזו או אחרת לקרות התוצאה. עוד בעניין זה הפנתה המשיבה לפסיקה באירועי לינץ' דומים לענייננו, ולפיה כל אחד מהמשתתפים בצוותא אחראי לכל תוצאה אפשרית (ע"פ 872/76, בש"פ 5887/15 ובש"פ 5996/15).

אשר לנתוניהם האישיים של המבקשים- נטען, כי אין בהם כשלעצמם על מנת להצדיק שחרורם לחלופות מעצר, וביתר שאת, כאשר מיוחסת להם עבירת רצח. מה גם, המסוכנות הנשקפת מהם גבוהה, לאור המעשה המיוחס להם בכתב האישום ונסיבות ביצועו לכאורה וכאשר מדובר בסכסוך שעדיין פעיל.

עוד עמדה המשיבה על כך שבעניין נאשמים 3 ו-5 קבע בית המשפט עוצמת ראיות נמוכה שאינה מצדיקה מעצר מאחורי סורג וברית, לכן עניינם שונה מעניינם של המבקשים.

6. **דין והכרעה** - כידוע, על מנת להורות על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים נגדו על בית המשפט להתרשם כי התשתית הראייתית הקיימת בעניינו מקימה סיכוי סביר להרשעתו בדין במסגרת ההליך



העיקרי. עוד ידוע כי לצורך שלב המעצר, יש לראות את המעשים המתוארים בכתב האישום כאירוע מתמשך אחד, ואין "לפלח" במדויק את חלקו של כל אחד מהמעורבים (ראה בש"פ 6865/15).

אשר לעבירת הרצח - כפי שנפסק בפסיקה לא אחת, בשל עוצמת המסוכנות הגלומה בעבירת הרצח והחשש מפני הימלטות מן הדין עקב מאסר העולם שבצדה, נקודת המוצא ביחס לעבירה זו היא מעצר מאחורי סורג ובריח, כאשר שחרור לחלופת מעצר יתאפשר במקרים נדירים ויוצאי דופן (ראה בש"פ 2650/19, בש"פ 4599/18).

7. אשר לטענות הסנגורים באשר לחלקם של המבקשים באירוע הרצח - בענייננו די לעת הזו בראיות המצביעות על הימצאות המבקשים בזירת הרצח, מודעותם לביצוע הרצח, והמעורבות הלכאורית במעשה על מנת לבסס אפשרות הרשעתם במיוחס להם. המידה המדויקת של מעורבותם במעשה הרצח תידון ותיקבע על ידי בית המשפט שיידון בתיק העיקרי (ראה בש"פ 1101/21).

לגופם של דברים, הודעותיהם של עדי הראיה (ובפרט הודעותיהם של נסרין אבו חמאד מיום 10.01.2021, קרימה אבו חמאד מיום 12.01.2021, כאיד אבו חמאד מיום 13.01.2021, שאפה אבו חמאד מיום 12.01.2021), בשילוב הסרטונים מזירת האירוע (ובעניין המבקש 2 - זאהי, ראה גם דוח מעבדה דיגיטלית בו מספר תמונות שלו בזירת האירוע) מלמדות כי מעורבותם של המבקשים באירוע הרצח איננה מינורית או שולית. מכאן שיש לדחות את ניסיון הסנגורים לתאר את חלקם כדומה לחלקם של נאשמים 3 ו-5 ולחילופין, כחלק מינורי במסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום.

מכל מקום, מקומן של השגות הסנגורים בעניין זה להתלבן במסגרת התיק העיקרי, שכן בשלב המעצר אין "לפלח" במדויק את חלקו של כל אחד במעשה.

8. כאשר מדובר בעבירת רצח המיוחסת למבקשים (בצוותא חדא עם הנאשמים האחרים) אשר טבועה בה מסוכנות אינהרנטית, ובעיקר כאשר מדובר על מעשים אלימים ואכזריים בגינם מואשמים המבקשים בעבירת הרצח - כאשר כחבורה תקפו את המנוח במקלות, אבנים, סכין וגרזן והמשיכו להכות בו בעודו שרוע על הרצפה עד שזה מצא את מותו במסכת אלימות קשה. הדבר מלמד על מסוכנותם הרבה של המבקשים. מסוכנות זו משתלבת בכך שהאירועים הנמצאים ברקע הדברים הם סכסוך בין משפחת המבקשים למשפחת המנוח שעודנו קיים.

עוד יש להדגיש כי אירוע ה"לינץ" התרחש לכאורה בנוכחותם של שוטרים שאף עשו שימוש בירי באוויר כדי שהמבקשים יחדלו ממעשיהם וחרף זאת לא שעו להוראות השוטרים. התנהלות כזו מלמדת אף היא על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מפניהם.

9. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, עיינתי בהחלטות הקודמות בתיק זה, וכן שקלתי את מכלול



השיקולים הרלוונטיים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות, וזאת מהטעמים שעמדתי עליהם לעיל, וביתר שאת משלא הובאו נסיבות או עובדות חדשות כנדרש על פי סעיף 52 לחסד"פ.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשפ"א, 23 יוני 2021, בהעדר הצדדים.